

Sygn. akt V KK 356/11

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 10 maja 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodniczący: SSN Tomasz Grzegorzczak

w sprawie **Macieja K.**

uniewinnionego od popełnienia czynu z art. 13 § 1 w zw. z art. 209 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w dniu 10 maja 2012 r.,

kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej subsydiarnej Elżbiety O.

od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 czerwca 2011 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 10 marca 2011 r.,

oddala kasację jako oczywiście bezzasadną,

Uzasadnienie

W sprawie tej, prowadzonej w oparciu o subsydiarny akt oskarżenia, wytoczony przez Elżbietę O., jako przedstawicielkę ustawową małoletniego Stanisława O., a zarzucającego popełnienie przez ojca pokrzywdzonego - Macieja K., w okresie od grudnia 2007 r. do maja 2008 r. i od lutego 2009 r. do października 2009 r. przestępstwa z art. 13 § 1 w zw. z art. 209 § 1 k.k., Sąd Rejonowy w S., wyrokiem z dnia 10 marca 2011 r., uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu. Po rozpoznaniu apelacji subsydiarnej

oskarżycielki posiłkowej, zarzucającej błąd w ustaleniach faktycznych oraz obrazę art. 7 k.p.k. przez jednostronną ocenę dowodów, Sąd Okręgowy w K., wyrokiem z dnia 17 czerwca 2011 r., zaskarżone orzeczenie utrzymał w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną. W kasacji od tego wyroku, wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, zarzucono rażącą obrazę art. 4, 167 i 366 § 1 k.p.k., polegającą na tym, że Sąd Okręgowy nie skorygował uchybień Sądu Rejonowego, polegających na braku dążenia do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, mogących przemawiać na niekorzyść oskarżonego, przez zaniechanie szczegółowego zbadania sytuacji finansowej i zdrowotnej oskarżycielki posiłkowej i przyjęcie, że zaspokajanie przez nią potrzeb życiowych syna jest czynione bez uszczerbku dla własnego zdrowia, własnych potrzeb i bez znacznego wysiłku. Wywodząc w ten sposób, skarżący wniósł o uchylenie obu wydanych w tej sprawie wyroków i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w pierwszej instancji.

Rozpoznając tę kasację Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja ta jest oczywiście bezzasadna, dlatego też rozpoznano ją na posiedzeniu, o którym mowa w art. 535 § 3 k.p.k.

Już na wstępie należy przypomnieć skarżącemu, że podstawą kasacji, poza uchybieniami z art. 439 § 1 k.p.k., może być tylko rażąca obraza prawa, która przy tym w istotny sposób mogła mieć wpływ na treść wyroku. Zauważyć też należy, że w apelacji od tego wyroku podnoszono jedynie jednostronną ocenę zebranych dowodów przez niesłuszną odmowę przyznania waloru wiarygodności zeznaniom oskarżycielki posiłkowej i jej matki oraz błędu w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, iż oskarżony nie naraził małoletniego na niemożność zaspokajania jego podstawowych potrzeb oraz nie zbadanie jego sytuacji finansowo-majątkowej i sytuacji majątkowej oraz zdrowotnej oskarżycielki posiłkowej. Obecnie zaś w kasacji to, co było jednym z elementów zarzucanego błędu w ustaleniach faktycznych, skarżący ubiera w

postać rażącego naruszenia prawa, nie podnosząc bynajmniej, iżby Sąd nie odniósł się lub odniósł niewłaściwie do zarzutów apelacji.

Nie jest przy tym prawdą, że w sprawie tej nie badano sytuacji oskarżycielki posiłkowej, skoro Sąd I instancji ustalił i to w oparciu o zeznania samej oskarżycielki posiłkowej, gdzie jest ona zatrudniona i jakie posiada dochody, przyjmując następnie w ustaleniach faktycznych, że sięgają one 13.000-14.000 zł. Skarżący nie zauważył też, że uniewinniając oskarżonego wyraźnie wskazano, iż w jego zachowaniu brak jest znamion przestępstwa usiłowania uporczywego uchylania się od obowiązku łożenia na utrzymanie osoby najbliższej ze skutkiem narażenia jej na niemożność zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych wykazując, że w zaniechaniu oskarżonego nie ma cechy uporczywości, gdyż nieregularnie, ale płacił on jednak w określonych kwotach zasądzone alimenty oraz, że obecnie toczy się wobec niego postępowanie egzekucyjne urzędu skarbowego z racji poważnych zadawnionych zadłużeń w zakresie podatku VAT i podatku dochodowego od osób fizycznych, łącznie na ponad 1. 000.000 zł. Wskazano też, że mimo nieregularnego wywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego, nie doszło do narażenia na niemożność zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych syna. Żaden z przeprowadzonych w sprawie dowodów nie wykazał przy tym, aby w zakresie utrzymania syna przez oskarżycielkę posiłkową nastąpiło to z poważnym uszczerbkiem dla jej zdrowia lub własnych potrzeb.

Nie można też zapominać, że proces toczący się w oparciu o subsydiarny akt oskarżenia, w którym jako dowody oskarżycielka wskazywała jedynie zeznania swoje i swojej matki oraz określone dokumenty, miał charakter procesu kontradyktoryjnego, a w jego toku i przed zamknięciem przewodu sądowego, oskarżycielka nie występowała z żadnymi dodatkowymi wnioskami dowodowymi, zaś w uzasadnieniu apelacji podnoszono jedynie nadmierne przeciążenie jej pracą oraz zły stan zdrowia jej matki, cierpiącej na dysfunkcję układu ruchu (w zakresie kończyn dolnych), która to matka pomaga jej w opiece

nad synem. Sam skarżący nie wskazał zresztą w jaki sposób Sąd miałby skorygować z urzędu braki w zakresie podnoszonych okoliczności tej sprawy. Zapomina też, że to na oskarżycielu ciąży obowiązek przeprowadzenia dowodów w celu realizacji ciężącego na nim, tzw. ciężaru dowodu dla obalenia domniemania niewinności, z którego korzysta oskarżony. Cała ta skarga dowodzi w istocie i to wyraźnie, że jej autor dąży do podważenia ustaleń faktycznych, jakie dokonane zostały przez Sądy w tej sprawie, co jednak nie ma nic wspólnego z rażąco obrażą prawa, jak wymaga się tego dla zasadnej kasacji.

Powyższe wskazuje, że kasacji tej nie można ocenić inaczej, niż jako bezzasadnej w oczywistym stopniu, a oddalając ją z tego powodu, Sąd Najwyższy, z uwagi na sposób formułowania zarzutów, i to w ponad 15 lat od ponownego wprowadzenia instytucji kasacji do prawa polskiego, zdecydował o sporządzeniu z urzędu uzasadnienia niniejszego postanowienia. Stosownie zaś do art. 636 § 1 w zw. z art. 518 k.p.k., z racji owego oddalenia skargi, obciążył oskarżycielkę posiłkową subsydiarną kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak na wstępie.